

Has vist mai un gamossino? Eh, que no? Eh, que no?

Diuen que els gamossinos són uns éssers petits i rodanxons que viuen en els boscos de qualsevol mena de lloc o espai imaginable. Solen sortir a passeig a les nits i per veure'ls s'ha d'anar molt en silenci i ben agrupats per no perdre's. Aquest joc de nit: "anar a caçar gamossinos" és un dels jocs de nit més aconseguit dels que mai he jugat fent de monitor. La imaginació dels nens i nenes vola, corre i es desperta tot imaginant un ésser que abans se'ls ha descrit mínimament i se'ls proposa d'anar a veure si en trobem alguns per ficar-los al sarró, per mirar-los mes bé, ja que mai ningú ho ha aconseguit i no se sap ben bé com són. Es va molt a poc a poc pel bosc o per un camí i amb els ulls ben oberts per veure'ls bé. De fet, els gamossinos són uns éssers molt murrís i mai es deixen caçar, però tots els que hem jugat a aquest joc alguna vegada hem pogut comprovar que sí que es deixen veure, hi ha molts nens i nenes que els han vist moltes vegades tot jugant. D'aquesta manera s'ha anat

escrits

117

Gamossinos 20 anys

esbrinant com són realment. Arriba un moment, però, que ens fem grans i perdem aquesta visió especial, a la gent gran ens costa veure els gamossinos, ens costa veure els follets i les fades... Ja no sabem imaginar, o, si en sabem, ens costa molt.

Hi ha, però, tot un col·lectiu de gent, els anomenats monitors i monitores de lleure, que són capaços, no se sap ben bé per què, de conservar una certa capacitat per imaginar, per crear i sobretot per fer viure històries, contes i situacions fantàstiques als nens que tenen al seu càrrec, i a més, tenen la virtut de fer servir aquests recursos per educar-los en uns valors de companyerisme, convivència, solidaritat, participació, respecte a l'entorn. I tot plegat dins un temps que, sovint, quan es cau en l'avorriment i el passotisme, esdevé perjudicial per a les persones i finalment per a la societat: el temps lliure. Hi ha qui creu, i a més ho pregona tant com pot, que aquesta mena de gent estan caducats i passats de moda, que ara no cal, que és perdre el temps donar-los suport, que no val la pena, que són més productives un altre tipus d'activitats sovint destinades a consumir, tant com es pugui, tot tipus de productes. Però qui creu això està ben equivocat. De monitors i monitores sempre en quedaran i quan aquests que els donen per acabats s'hagin cansat de cercar la diversió en totes les activitats consumistes hagudes i per haver, podria ser que descobrissin que allò que és més important és passar-s'ho bé amb els companys i la imaginació. Aquesta és precisament l'essència de qualsevol activitat de lleure, ja sigui casal, esplai, colònia, campament o ruta. Tota activitat de lleure hauria de tenir aquest component perquè si no el té l'acabem avorrint i deixant de banda per passar a consumir-ne una altra.

Trobo que Gamossinos és un dels noms dels grups d'esplai que conec que ha estat més encertat. Veure gamossinos vol dir que encara ens queda aquella mica d'il·lusió per les coses màgiques, que ens deixem portar per la nostra imaginació i que la fem servir per divertir-nos amb els companys i companyes; i els Gamossinos ja porteu vint anys amb aquesta essència:

Felicitats Gamossinos!

Pep Puigdemont i Julià.

President d'Esplais de la Garrotxa de l'octubre del 1991 a l'octubre del 1994.